

# Akif Emre'nin Ardından

## Müfit Yüksel

27 Mayıs 2017

<http://www.yenisafak.com/yazarlar/mufityuksel/akif-emrenin-ardindan-2038124>

İnsan hayatı, dünyadaki ömür sermayesi ile mahdut. Bu sermaye tükendiğinde, ruh bedenden ayrılır, dünya hayatı ile tüm alakası kesilir ve Ahirete/ebedi âleme intikal eder. İnsanlar, tanıdıklarımız, dostlarımız, akraba ve taallukatımız bir bir önümüzden geçip, öbür dünyaya intikal ediyor. Ta ki, “Her Nefis Ölümü Tadıcıdır.” (Al-i İmrân, 185) âyet-i kerimesinde buyurulan kaide mucibince sıra bize gelinceye değin.

Salı günü öğleden önce, sosyal medyada “Akif Emre Hayatını Kaybetti” kaydını görünce birden bire, ani bir şokla dona kaldım. Bir anda kadim bir dostunuzun vefat haberi ile karşılaşp sarsılıyorsunuz.

1976 yılıydı. O dönemde henüz Fatih-Gelenbevi ortaokulunda öğrenciydim. Rahmetli Ağabeyim Şehid Metin Yüksel, son derece enerji dolu, hareketli, karizmasıyla çevresini etkileyen bir hayatın içindeydi. Fatih Camii çevresindeki/külliyesindeki, ünlü Fatih Medreselerinin Sahn-ı Semân binaları Vakıflar Umum Müdürlüğünce Yüksek Tahsil Talebe Yurdu olarak kullanılmaktaydı. Soğuk savaş dönemi ideolojilerinin gençliği peşinden sürüklediği, bu yönde sağ-sol çatışmalarının zirvelere tırmandığı o yıllarda, “Vakıflar Yurdu” denilen yurtlarda daha ziyade Anadolu'nun çeşitli şehir ve kasabalarından gelmiş, muhafazakar ve mütedeyyin öğrenciler kalırdı. Akdeniz tarafı medrese binalarında da Yıldız Mimarlık Mühendislik Akademisi öğrencileri neredeyse toplu bir şekilde bulunurdu. Bu yüzden de, bu öğrencilere “Yıldız Grubu” denirdi. Bu öğrenciler, Akif Emre ve Mehmet Emre başta olmak üzere, İskender Paşa Cami-i Şerifinde Nakşibendiyye-Hâlidîyye usûlü üzere irşâd faaliyetinde bulunan, bir zamanlar Vilâyet/Bâb-ı Ali karşısındaki Gümüşhanevi Dergâhı meşâyihinden Tekirdağlı Mustafa Feyzî Efendi'nin (Vefatı: 1926) ecille-i hulefâsından Merhum Dağistanî/Brusevi Şeyh Mehmed Zâhid (M. Zahid Kotku: Vefatı: 13 Kasım 1980) Efendi'nin terbiye/irşâd halkasına dâhil olmuşlardı.

Rahmetli Şehid ağabeyim, 75-76 yıllarında bu yurttaki kalan öğrencilerden bir hayli arkadaş, çevre edinmişti. Bunların en başta gelenleri: Abdülvahhab Demirel, Ebubekir Doğan, Süleyman, Siddık ve Mustafa Kara kardeşler, Mehmet Güney, Mehmet Çetiner, Akif Emre ve amcazâdesi Mehmet Emre'ydi. Ben de ağabeyim vasıtasıyla, daha ortaokul öğrencisiyken, hepsini o yıllarda tanımıştım. O yıllarda tanıdığımız bu insanların birçoğu ile daha sonraki yıllarda da irtibatımız şu veya bu şekilde devam etti.

Salı günü kaybettiğimiz Akif Emre ile yurt dışında bulunduğu yıllar dışında irtibatımız süregeldi. İstikamet üzere olması ve entelektüel birikimi, literatüre hâkimiyeti, duruşu ve tevazusu ile tebarüz/temayüz etti. Bu hasletlerini vefatına kadar hiç mi hiç kaybetmedi. O yüzden, avami bir tabirle “gariban” olma hususiyetini hep korudu. İstikametinden şaşmadığı, kıvrımadığı ve tevazudan taviz vermediği için de neredeyse kalabalıklar içinde hep yalnız/tenha kaldı. Elinden nerdeyse hiç tutulmadı. Çoğu zaman birbirimize dert yanardık. İçimizi birbirimize dökerdik. İslâm Dünyasının birçok ülkesindeki sorunların bizzat adeta içindeydi. Endülüs/Mağrip, Bosna, Arnavutluk, Filistin, Yemen, Erbil-Süleymaniye, Hint Alt Kıt'ası, Rohingya, Patani, Malezya/Endonezya'ya kadar uzanan büyük bir coğrafyayı kucaklıyordu zihni. Gazetecilik/yazarlık hayatında hep bu dertlerle dertlenip, başarılı bir şekilde yazıya döktü. Başarıya imza attığı belgeseller yaptı. Akabe Yayınları, İslâm Mecmuâsı, İnsan Yayınları, Bilim Sanat Vakfı-Küre/Klasik Yayınları, Kanal 7 gibi yayın kuruluşlarında editörlük/direktörlük yaptı. Yeni Şafak gazetesinin kuruluşunda yer aldığı gibi, bir dönem genel yayın yönetmenliği görevinde de bulundu. “Dünya Bülteni” haber-yorum sitesinde yayın yönetmenliği yaptı. 8 Mayıs'tan beri genel yayın yönetmenliğini üstlendiği Haberiyyat sitesinin bürosunda Salı günü 60 yıllık hayatı noktalandı.

Akif Emre, sahiciliğiyle yazılarında, acıları/trajedileri hep hissettirdi. Bilgisi/birikimi ve muhakemesinin yanı sıra meramını ifade kabiliyeti ile yazılarını süslerdi. Yazılarında İslam'ın, Fatiha ve Hûd suresinin emrettiği istikametten hiç sapma göstermedi. Yazılarında ağır başlılıktan da taviz vermedi. Bu yönlerinden dolayı, son yıllarda onun gazete yazılarını sosyal medyada sıkça paylaştığım olmuştur. Bölgemizin, coğrafyamızın, Müslümanların bir çok sorunu ile ilgili bilgi ve değerlendirmelerimizi birbirimizle paylaşır dururduk. Zaman zaman da, Müslüman Dünyanın Balkanlar ve Kürt Sorunu gibi ana konularına ilişkin, Dünya Bülteni'nde Yuvarlak Masa Toplantıları düzenlerdik.

Akif Emre gibi insanların sayısı maalesef artık hep azalma gösteriyor. Yerleri doldurulamıyor. Gittikçe ender bulunan hale geliyorlar. Son kırk yılın istikamet üzere olan önemli bir şahidini, müstakim/bilge, kadim bir dostumuzu kaybetmenin derin acısı/üzüntüsü içindeyim. Allah (C.C) bizleri de son nefese kadar Sirât-ı Müstakim/İstikâmet üzere olanlardan eylesin.

Cenâb-ı Allah (C.C) 'ın sonsuz rahmeti üzerine olsun. Mekânı cennet olsun. Onun ve tüm geçmişlerimizin ruhuna bir Fatiha ihsan edelim.